

רנסנס באזורי אסון

מיכל גינדין | שיר

לגבי	שלו כל כך
אני שקטה	והנפש נחה
רק מקרוב תוכל לשמוע	נמה - מקיצה וזרחת
את המית לבי.	אמתך תחת ראשי
הדם	והזרוע סביב לגוף מקרבת
זרם שקט	אני נרדמת בלי לחזות אסונות
משלים סבוב על כל תחנותיו.	ומתעוררת מחלום אל חלום
אני נושמת עצמאית	ואין בי תרדה
בדרך הטבע	לא מהסוף
קאלו מאז ומעולם	לא מהאין-סוף
היה הגוף	ולא כן האין.

